

Aneta Bąk-Pitucha

Konferencja "Bezpieczeństwo człowieka a komunikacja społeczna, Drohiczyn", 7-9 września 2010 r. : [sprawozdanie]

Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio K, Politologia 17/2, 107-110

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Po wysłuchaniu wszystkich referatów i podsumowaniu pierwszego dnia obrad, uczestnicy udali się na koncert pieśni rosyjskich, który odbył się w Dworku Kościuszków w Ogrodzie Botanicznym UMCS. Uroczystość uświetnił występ artystyczny Borysa Somerschafa.

Drugiego dnia konferencji obrady odbywały się w dwóch sekcjach. W pierwszej problematyka była bardzo zróżnicowana. Zaprezentowane referaty dotyczyły zagadnień związanych z kulturą artystyczną, z życiem ekonomiczno-biznesowym Federacji Rosyjskiej, poruszono także kwestie prawne i praktykę polityczną. W sekcji drugiej prezentowano problematykę koncepcji ULB (Ukraina-Litwa-Białoruś) w stosunkach polsko-rosyjskich. Część referatów dotyczyła roli religii prawosławnej i cerkwi w Rosji i Polsce.

Po wysłuchaniu referatów i komunikatów uczestnicy dokonali podsumowania obrad. Zgodnie podkreślali wysoki poziom merytoryczny, wszechstronność poruszanej problematyki, bogatą i wartościową podstawę źródłową wykorzystaną przez autorów wystąpień.

Organizatorzy mają nadzieję, że dyskusja na forum konferencji umożliwiła analizę poglądów i opinii w Polsce dotyczących Rosji i Rosjan, bowiem dociekania naukowe na temat warunków budowy obrazu wschodniego sąsiada Polski stały się cennym materiałem badawczym, a także przyczynkiem do przyszłych badań. Ukoronowaniem wysiłku i dorobku uczestników konferencji będzie publikacja książkowa. Ambicją autorów referatów było poszerzenie i usystematyzowanie wiedzy o ludziach, postawach, opiniach dotyczących Rosji i Rosjan. Przebieg, organizacja i duże zainteresowanie tematem konferencji potwierdzają potrzebę realizowania podobnych przedsięwzięć w przyszłości.

Aneta Bąk-Pitucha, konferencja *Bezpieczeństwo człowieka a komunikacja społeczna*, Drohiczyn, 7-9 września 2010 r.

W dniach 7-9 września 2010 roku w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Drohiczyńsku odbyła się VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa zorganizowana przez Drohiczyńskie Towarzystwo Naukowe przy współpracy z Wydziałem Humanistycznym Akademii Podlaskiej w Siedlcach, Wyższym Seminarium Duchownym w Drohiczyńsku oraz Mazowieckim Samorządowym Centrum Doskonalenia Nauczycieli – Wydziałem w Siedlcach. Sympozjum poświęcone było zaprezentowaniu badań i rozważań przedstawicieli różnych dziedzin nauki nad bezpieczeństwem człowieka i komunikacją społeczną. Spotkanie zgromadziło przedstawicieli władz Akademii Podlaskiej, Wyższego Seminarium Duchownego i Państwowego Uniwersytetu w Brześciu, pracowników naukowych i doktorantów z wielu ośrodków w Polsce, w tym m. in. z Uniwersytetu Gdańskiego, Uniwersytetu Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie, Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Kochanowskiego w Kielcach, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, reprezentantów administracji samorządowej oraz przedstawicieli Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Drohiczyńsku.

Pierwszy dzień konferencji podzielono na dwie części: uroczyste otwarcie z wystąpieniami reprezentantów władz kilku wspomnianych wyżej uczelni oraz obrady plenarne. Gości i uczestników przywitał ksiądz prof. dr hab. Edward Jarmoch, Prezydent Drohiczyńskiego Towarzystwa Naukowego, życząc wszystkim zgromadzonym owocnych obrad opartych na

solidnych podstawach interdyscyplinarnego dialogu. Uroczystego otwarcia konferencji dokonali: prof. dr hab. Antoni Jówko, rektor Akademii Podlaskiej i ks. bp dr Antoni Dydycz, ordynariusz Diecezji Drohiczyńskiej, którzy jednocześnie rozpoczęli część merytoryczną zebrania. Następnie swoje powitalne wystąpienia zaprezentowali: prof. dr hab. Jerzy Kuniowski, dziekan Wydziału Humanistycznego Akademii Podlaskiej; prof. dr hab. Romuald Kalinowski, dyrektor Instytutu Pedagogiki; ks. prof. dr hab. Tadeusz Syczewski, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Drohiczynie; mgr Jarosław Zaroń, dyrektor Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli oraz mgr Wojciech Kudelski, Prezydent Siedlec. Kolejnym punktem konferencji było wręczenie Księgi Jubileuszowej prof. dr. hab. Janowi Dębowskiemu oraz promocja drugiego numeru *Drohiczyńskiego Przeglądu Naukowego*. W pierwszej części konferencji wystąpił prof. dr hab. Wasilij Stiepanowicz, rektor Państwowego Uniwersytetu w Brześciu, który w skrócie zaprezentował swój dorobek naukowy w ramach sesji jubileuszowej.

W drugiej części sympozjum prelegenci wygłosili łącznie trzy referaty. Pierwsza wystąpiła prof. nadzw. dr hab. Agnieszka Lekka-Kowalik z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, która w referacie pt. *Prawda i komunikacja – dwa filary bezpieczeństwa człowieka* starała się szczegółowo przybliżyć słuchaczom tę problematykę. Przeprowadzając dokładną analizę badanego problemu, wyraźnie zasygnalizowała, że prawda i komunikacja stanowią dwa niepodważalne filary bezpieczeństwa człowieka w strukturze społecznej. Jednocześnie próbowała udowodnić hipotezę, że prawda jest metafizyczna i epistemiczna. Następnie, omawiając układ problemowy wystąpienia, postawiła kilka zasadniczych pytań: Czy klasyczna prawda nadaje się do dialogu? Czy dialog kształtuje demokrację? lub też może odwrotnie?

Z kolejnym referatem zatytułowanym *Dialog z perspektywy bezpieczeństwa* wystąpiła dr hab. Krystyna Najder-Stefaniak ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Prelegentka wskazała, że słowa i pojęcie zawsze istnieją w pewnych pakietach. Podkreślała też ważkość istnienia dialogu w komunikacji społecznej.

Ostatni referat wygłosił prof. nadzw. dr hab. Marian Cieślarczyk z Akademii Podlaskiej w Siedlcach, który przedstawił uczestnikom multimedialną prezentację swoich wieloletnich badań i rozważań. Wystąpienie nosiło tytuł *Kultura informacyjno-komunikacyjna a funkcjonowanie człowieka i grup społecznych w sytuacjach kryzysowych*. Prof. Cieślarczyk wielokrotnie artykułował potrzebę podejmowania nowych badań z zakresu zasygnalizowanego problemu. Jednocześnie dokonał podsumowania swoich dokonań i przedstawił słuchaczom końcowe wnioski wieloletnich badań. Obsadom plenarnym przewodniczył prof. dr hab. Ryszard Rosa.

Zamykająca pierwszy dzień konferencji ożywiona dyskusja skoncentrowała się wokół tematu wystąpienia prof. Krystyny Najder-Stefaniak (SGGW Warszawa), czyli dotyczyła dialogu i jego uwarunkowań w komunikacji społecznej. Wymianę poglądów podsycały pytania zadawane głównie przez dr. Cezarego Kalitę z Akademii Podlaskiej w Siedlcach. Dyskusja ta doprowadziła do sformułowania pytań badawczych: Czy dialog jest potrzebny? Jaka jest zależność pomiędzy dialogiem i prawdą? Ostatecznie nie udzielono jednoznacznych odpowiedzi na postawione pytania. Słuchacze mogli liczyć na ich uzyskanie w kolejnych dniach konferencji.

W drugim dniu konferencji odbyły się obrady panelowe, które podzielono na trzy sekcje: filozoficzno-socjologiczną, politologiczną i edukacyjną. W sekcji filozoficzno-socjologicznej przewodniczyli: prof. nadzw. dr hab. Robert T. Ptaszek (AP Siedlce) i prof. nadzw. dr hab. Jan Dębowski (AP Siedlce); w sekcji politologicznej: dr Izabela Aldona Trzpił (AP Siedlce)

i prof. dr hab. Brunon Bartz (Uniwersytet Gdański), zaś w sekcji edukacyjnej: dr Andrzej Świdorski (AP Siedlce) i mgr Jerzy Kopański (Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli). Prezentowane referaty skupiały się wokół zagadnień, których celem było wskazanie wpływu komunikacji społecznej na bezpieczeństwo człowieka. Wszystkie artykuły stanowiły interesujący obszar analiz odzwierciedlających dwie perspektywy: humanistyczną i społeczną. Kilkugodzinny blok obrad w sekcjach zamknęła instalacja przestrzenna dr Zuzanny Sadowej z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pt. *Babie lato*, która została skonstruowana z projekcji filmowych.

Trzeci dzień konferencji rozpoczął panel zatytułowany *Kultura dialogu*, któremu przewodniczyła prof. nadzw. dr hab. Agnieszka Lekka-Kowalik (KUL). W swoich rozważaniach zwróciła uwagę na znaczenie dialogu i prawdy w komunikacji społecznej. Prelegentka podkreśliła też, że jednym z uwarunkowań dialogu jest struktura społeczna. Zasygnalizowała również istnienie innych prawidłowości, które wpływają na kształtowanie się dialogu. W podsumowaniu odwołała się do wcześniejszych wypowiedzi, w których przejawiała się diagnoza stanu demokracji w kontekście komunikacji społecznej, oraz nieprzystosowania i rozwarstwienia społeczeństwa.

Następnie przystąpiono do prezentacji wniosków poszczególnych sekcji uczestniczących w obradach drugiego dnia konferencji. Jako pierwsi głos zabrali prof. Robert T. Ptaszek (AP Siedlce) i prof. Jan Dębowski (AP Siedlce), którzy przewodniczyli sekcji filozoficzno-socjologicznej. Obaj prelegenci próbowali dokonać podsumowania zaprezentowanych referatów w ramach ich sekcji. W podsumowaniu zgodnie stwierdzili, że w ramach obrad sekcji filozoficzno-socjologicznej poruszono problem przystosowalności człowieka do zmieniających się warunków. Stwierdzono jednocześnie, że w nowym kapitalizmie pojęcie stabilności ustąpiło na rzecz przystosowania się do zmian.

Kolejny głos w dyskusji zabrał dr Andrzej Świdorski (AP Siedlce), który wraz z mgr. Jerzym Kopańskim (MSCDN) przewodniczył sekcji edukacyjnej. W swoich końcowych rozważaniach odniósł się do wniosków, które sformułowano podczas obrad sekcji.

Ostatnią prezentację przedstawiła sekcja politologiczna, której przewodniczyli dr Izabela Aldona Trzpił (AP Siedlce) i prof. Brunon Bartz (UG). Pierwszy głos w dyskusji zabrał prof. Bartz, który wyraził pogląd, że demokracja nie zapewnia wolnej i nieskrępowanej komunikacji, ponieważ jest zarezerwowana dla elit. W dalszej części swojego wystąpienia skupił się na omówieniu wielu aspektów stanowiących zagrożenie dla demokracji. Scharakteryzował dwa modele demokracji na przykładzie Niemiec i Polski. Na koniec wystąpienia wskazał na konieczność artykułowania potrzeb społecznych w demokratycznym państwie i uznał dialog za podstawową formę komunikacji. Dr Trzpił przybliżyła słuchaczom specyfikę procesu komunikacji, w tym także działań politycznych zdominowanych przez marketing polityczny. Prelegentka scharakteryzowała zjawisko skuteczności we współczesnej polityce i na zakończenie swojego wystąpienia postawiła wniosek o ścisłej zależności pomiędzy dialogiem a demokracją, wyrażający się w jednym zdaniu: „nie istnieje demokracja bez dialogu”.

Po krótkiej dyskusji nad wygłoszonymi podsumowaniami przedstawionymi przez przewodniczących trzech sekcji, prof. Edward Jarmoch podziękował prelegentom i zebranym słuchaczom. Zasugerował możliwość zgłaszania propozycji tematów przyszłorocznej konferencji. W wyniku głosowania wybrano ostateczny tytuł następnego sympozjum pt. *Bezpieczeństwo człowieka a rozwój*. Prof. Jarmoch zapowiedział również publikację wy-

głoszonych referatów w dwóch tomach pokonferencyjnych, a także zaprosił zebranych na następną konferencję planowaną na wrzesień 2011 roku.

Katarzyna Plewka, II Kongres Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej: *Autonomia nauki o komunikowaniu*, Lublin, 15 – 17 września 2010 r.

Od 15 do 17 września 2010 roku odbywał się z Lublinie II Kongres Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej. Tegoroczna edycja zatytułowana była *Autonomia nauki o komunikowaniu* i w związku z tym największy nacisk położono na wskazanie konieczności dookreślenia, nazwania i, co najważniejsze, usankcjonowania prawnego dyscypliny poświęconej szeroko rozumianemu komunikowaniu społecznemu. Była to największa w Polsce konferencja naukowa, poświęcona zagadnieniom związanym z komunikowaniem społecznym. Kongresy organizowane są przez Polskie Towarzystwo Komunikacji Społecznej co dwa lata (pierwszy odbył się we Wrocławiu) i są współorganizowane przez uczelnie wyższe miasta, w którym spotykają się naukowcy. W 2010 roku współorganizatorami Kongresu były: Wydział Politologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Katolicki Uniwersytet Lubelski oraz Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie. Komitetowi organizacyjnemu przewodniczyła prof. dr hab. Iwona Hofman.

Obrady kongresowe trwały trzy dni. Naukowcy dzielili się doświadczeniami i wynikami badań zarówno podczas pięciu sesji plenarnych, jak i czterdziestu ośmiu sesji panelowych, odpowiadających sekcjom badawczym w pracujących w ramach Towarzystwa.

W II Kongresie Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej wzięło udział ponad 250 uczestników, z czego 236 czynnie. Uczestnicy reprezentowali ponad 40 uczelni i innych instytucji (między innymi: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Reuters, Rada Etyki Mediów, Stowarzyszenie Prasy Lokalnej) z 20 miast. Wygłoszono 221 referatów. Wydarzeniu towarzyszyły liczne imprezy kulturalne (między innymi: Koncert Muzyka dawnych mistrzów w Kaplicy Świętej Trójcy na Zamku Lubelskim).

Na szczególną uwagę zasługuje udział w kongresie wielu znakomitych badaczy z zagranicy, m.in.: profesora Stuarta Allana z Uniwersytetu Bournemouth w Wielkiej Brytanii, profesor Auksé Balčytienė, z Uniwersytetu Vytautas Magnus w Kownie, Inta Briķe (Uniwersytet Łotewski w Rydze), profesor Susanne Fengeler reprezentującej Uniwersytet w Dortmundzie, Epp Lauk (Uniwersytet Tartu; Estonia) Stephana Russ-Mohla (Uniwersytet Lugano w Szwajcarii), Wayne Wanta (Uniwersytet Oklahoma; USA), czy Davida Weavera (Indiana University w Bloomington; USA).

Każdy dzień obrad Kongresu miał inną lokalizację. 15 września uczestników gościł Zamek Lubelski. O 10.00 w Galerii Malarstwa XIX wieku prof. dr hab. Bogusława Dobek-Ostrowska uroczystie otworzyła obrady i powitała gości, a w sposób szczególnie gości-patronów honorowych Kongresu: wojewodę lubelskiego – Henrykę Strojnowską, marszałka województwa lubelskiego – Krzysztofa Grabczuka, prezydenta miasta Lublin – Adama Wasilewskiego, arcybiskupa metropolitę lubelskiego – Józefa Życińskiego, rektora UMCS – prof. dr. hab. Andrzeja Dąbrowskiego, rektora KUL – ks. prof. dr. hab. Stanisława Wilka, rektora WSPA